

Sanēmu no savas klases biedrēnes Uija
Balodis-Valters uzaiņinājumu pastāstīt par
Augustdorfas' skolas gadiem. Mans vārds
ir Ausma Robinš - Lirkmanis un mēs ar Uiju
bijām 9 izlaidums. Kad skolas gaitas uzso-
kām bijām 5, bet Guntis Piedīte veselības dēļ
skolu atstāja, bet beidza gadu vēlāk. Abi mūsu
klases biedri Raimonds Līpiņš un Jūlijs Kackelis
ir jau aizsaulē.

Uija un es bijām jau draudzēnes Esstingenas
skolā, bet kad lieta Esstingenas nometnē un
skola vairs nepastāvēja, jo cilvēki izceļoja, mēs
abas atkal bijām kopā Augustdorfas ģimnāzijā.

Terados Augustdorfas nometnē pievakarē
un devos meklēt skolas direktora Heimana
baraku. Viņš mani saņēma ļoti sīsuīgi un
palīdzēdams man nest 2 kafijas, veda mani
uz internāta baraku, kas atradās nometnes
otrā galā. Pirmais iespāids man nebija
seviski iepriecinošs. Internāts bija sadalīts
divās daļās. Pus baraka bija zēniem, otra
puse meitenēm. Mēs mazgājāmies pie gatās
siles aukstā ūdenī. Uz kopīgo pirti bij
jāiet kopā ar nometnes' iedzīvotājiem. Uļu
mazgājam internāta pagrabā. Ūdeni pašās

②

Sildījām ar malku un tad uz mazgājāmā
dēli (vai sōdien vēl kāds zins kāds tas ir?)
berzām. Tad izkārtu uz stiku, jāvejām.

Ēst gājām uz nometnes kopgalda.
vintuvi ar nometnes iedzīvotājiem. Tas sākumā
laiks bija bēdīgs. Bija trīs skarda spaini.
Pirmā nobraucēja palikušo ēdienu atliekas.
Nākošā apskaloja šķīvi un tad vēl trešā
bet nekur nebija tēkošā ūdens, un viss tās
man bija ļoti pretīgi, jo tauri pašā šķīvi lika
nākošā ēdienu. Tā vienmēr paliku kārtīgi
nepaēdusi. Mūter, Zēni gan par to pūcējās,
jo viņus tas neatbaidīja, un tā viņi ar
prieku apēda meiteni otro devu. Vēlāk Vilis
Hagners izkārtāja, ka frankitika mazgāti vintuvē,
un vakarā internetā mums vēl deva Balt-
maizi ar ievārtījumu un pienu.

Mācītājs Abakuks noturēja pirmo stun-
dām tīto lūpšanu un es pavadīji dziesmas
uz klavierēm. Kādu tītu, man notika pašai
par lielu pārsteigumu, ka no liela satraukuma,
visu dziesmu nospēlēju nepareizā tonu kārtā.
Visi stāvēja ar iēplētām acīm un nezināja
ko dziedāt. Tai tītā ar nometnes teātri, kur
es piedalījos, Vilis Janums mūs ar savu auto
veda uz Oldenburgas nometni spēlēt lu-
gu, un no liela satraukuma notika šis
"muzikālais fiasco".

③

Pirmā internāta vadītāja bijusi Dusma Ērplis un tad nāca Abolims Spānis. Es dzīvoju vienā istabā ar Baibu Liepiņš. Tā esam bijisās mūža draudzenes un manas pirmās meitas vārds ir Baiba. Mūsu klases audzinātājs bija Ģitls Ārvaldis.

Vakarā pēc padzītēm mājās darbuem zēni pēdējā ziņā pie istabas logiem un aicināja meitenes uz romantiskām pastaigām.

Mūsu skolas laikā bija tā saukta "kartupēļu nedēļa". Tas bija brīvs laiks, kad varēja braukt uz mājām. Vienu gadu nolēmu palikt Augustdorfa un ar citām meitenēm iet pie vācu lauksaimniekiem pelnīt naudu lasot kartupēļus. Ļoti āgu no tīta vajadzēja jau būt noteiktā vietā nometnē, kur sabrauca vācieši ar piekabu vāģiem un no sānku-sā-bara izvēlējās sev strādnieces. Šai pulkā bija daudz nometnes poliētes, kas salīdzinot ar mums bij daudz stiprākas sievietes. Mūs noskaņoja uz izvēlētajām darbam. Ar piekabes vāģi, caur gatvi aleju, saimnieks mūs aizveda ar mašīnu uz kartupēļu lauku. No sākuma, ar mašīnu izmestos kartupēļus lasījām dziedādāmas.

Pusdienas bij jāēd vīrs cūkkūts. ~~Pē~~ Uz gara galda uzlika lielus zupas traukus ar galu. Pēc darba ļoti gribējās ēst. Bet kad poliētes no zupas katla sāka galu,

(4)

ņemot arī rokām ātrā, viss lietišķais izsalkums
bij. pārgājis

Pēcpusdienā vairs nedziedājām kartupeļu
laukā un pie vakarā uz ceļiem līdām.
Tā tad arī bija pirmā un beidzamā darba
diena kartupeļu nedēļā. Nākošā dienā bijām
tik stīvas, ka knapi vienkāmi pa internetu.

Piedalījāmies tautas deju festivālā
vecā vācu pilī. Tur bija grupas no vairākām
valstīm. Stāvējāmies citu tautu dejās un
dziesmas. Pirms festivāla beidzās, mums
bija ātrāk jāatstāj un jādodās atpakaļ uz
Augustdorfu, jo bija jānisi un mē, piedalījāmies.

Liels bija pārsteigums, kad atgriezāmies no-
metnē, mums bija ierokusī parēji dalībnieki.
Lielā aplī sēdot dziedājām iema citās
dziesmas un kopīgi padējojām dejas.

Tā bija draudzīga un sūsniņa kopības
sajūta un atvairšanās.

Tāpat ir neizmirstama Juntas
Stāstīvas ciemošanās sēdē. Un vinas man
grāmatā ierakstīto vērtējumu, glabājiet kā lie-
lu dārgumu.

Šis atminas no Augustdorfas sēdes
gacēm ir glabātas uz mūžības.